

ŠESTÁK

číslo **116** vydáno pro vnitřní potřebu - 19. prosince 2013, nákladem 30 výtisků
oddílový časopis 6. koedukovaného oddílu a 6. oldskautského klubu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřinicích

www.SESTKA.eu **www.OLDSKAUTI.cz**

Zimní oddílová výprava 2013

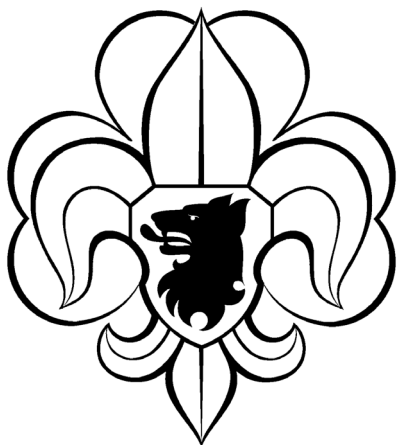
Oddílová ŠESTKA Rada

Kateřinice

Víš o tom, že si můžeš téměř všechny ŠESTÁKY, které jsme od března roku 2000 vydali, přečíst nebo si je stáhnout a vytisknout? Stačí se jen připojit na oddílové internetové stránky www.sestka.eu a v zápatí stránek uprostřed je odkaz „oddílový časopis“.

Do ŠESTÁKU může každý člen oddílu napsat kdykoliv svůj vlastní článkuček. Fantazii se meze nekladou - o oddílové výpravě, povedené družinovce, ... Dneska už většina mobilů dovoluje pořizovat fotografie - a tak můžeš do ŠESTÁKU poslat i své vlastní „mobilové“ fotky z vaší družinovky.

(karolina.mozisova@gmail.com)

Na jaře Šestka oslaví 17. narozeniny!

Vánoční vzpomínání se koná již 22.12. a oddílové Vánoce jsou letos pojaty čistě skautsko-tradičně.

Roveři se chystají na čekatelské a zdravotnické kurzy. Ty proběhnou od února do dubna. Na následujícím táboře můžeme očekávat rozrostené zdravotnictvo i síly vedení.

V sobotu 18. ledna se uskuteční velká bobovačka. Každý si přivede své rodiče a přesvědčí je, že se nemusí stydět a pořádně se sklouznou.

V lednu proběhne VRRVka, kde bude vedení pokračovat na přípravě plánů, témat a cílů.

Webové stránky často odpoví na naše nezodpovězené otázky, prosím využijte je. www.sestka.eu

Aktuality a novinky z dění lze sledovat také na Facebookové stránce Šestka Kateřinice.

Na jaře se oddíl ujme sběru železného odpadu v obci Kateřinice.

Je spuštěna registrace na rok 2014! Letošní základní příspěvek činí 350,- Kč. Možnost registrování je do úterý 21.1.2014. Více na další stránce.

Tři naši roveři jsou spoluorganizátory Valašsko-Slezského kurzu pro rádce, který proběhne v únoru 2014.

Šesták, který držíš v ruce vznikl pouhé tři dny. Máme zde rekordní čas výroby.

**Narozeniny
v lednu a únoru**

Fanta - 16.1.

Jaxík - 22.2.

Jsou lidé, kteří špatně bydlí, špatně se šatí a špatně se živí, kteří na svém těle zkoušejí drsnost počasí, kteří se odříkají společnosti a tráví svůj život v samotě, kteří trpí minulostí, přítomností i budoucností, lidé, jejichž život je trvalým odříkáním a kteří přišli na kloub tajemství, jak dojít zkázy tou nejtrapnější cestou: jsou to lakomci. - Jean de La Bruyere -

Registrace 2014

Vážení rodiče,

I letos se na Vás obracím jménem vedení Šestky, 6. koedukovaného oddílu Kateřinice, s nabídkou přímé podpory skautského oddílu, v němž Vaše dítě tráví nezanedbatelnou část svého volného času.

Jako každý rok i letos vybíráme za každého člena roční registrační příspěvek pro rok 2014. Výše registračního příspěvku je pro tento rok 350Kč. Registrační poplatek odvádíme vyšším organizačním složkám (středisko, okres, kraj a ústředí), které nám na oplátku zajišťují adekvátní servis (např. pojištění dětí, dotace od Ministerstva školství a vhodný skautský časopis pro každého registrovaného člena).

Protože na některé investice, které je zapotřebí v našem oddíle provést, nelze čerpat žádnou dotací, jsme nuceni získat prostředky z jiných zdrojů. Proto jsme stejně jako v minulých letech zavedli tři druhy registračních poplatků a je jenom na Vás jaký si zvolíte.

1) 350Kč – základní registrační příspěvek, odvádíme vyšším organizačním složkám v naší organizaci.

2) 700Kč – zvýšený registrační příspěvek, z něhož 350Kč oddíl odvede vyšším organizačním složkám v naší organizaci a 350Kč zůstane přímo v našem oddíle pro vnitřní potřebu.

3) 1000Kč – sponzorský registrační příspěvek, z něhož 350Kč oddíl odvede vyšším organizačním složkám v naší organizaci a 650Kč zůstane přímo v našem oddíle. Tato částka bude použita na další zkulturnění prostor našich kluboven, případně na nutné opravy či potřeby oddílu.

Z loňského sponzorského registračního příspěvku jsme udělali pódium v čajovně v klubovně v DBCB.

Z vlastní zkušenosti vím, že se registrace členovi oddílu hodí, zejména pojištění na akcích oddílu (družinovky, oddílovky, výpravy, ...), proto Vám můžu registraci jen doporučit. Ale také vím, že je období před Vánoci, a proto Vám nabízím možnost zaplatit registrační poplatek na části. Registrační příspěvek vybíráme do úterý 21.1.2014, protože registrace musí být odevzdaná do ledna 2014. Registrační příspěvek můžete předat (poslat po dětech) rádci družiny (Káji, Máji, Zdendovi, Ferdovi, Janině a Báře) nebo vůdkyni oddílu Fialce, Ladě Kutějové.

Děkujeme

Fialka – Lada Kutějová, vůdkyně 6. Koedukovaného oddílu Kateřinice

PS: Přihlášky do oddílu naleznete na webu v sekci Stát se členem - přihláška

Tato stálá rubrika svým způsobem nahrazuje kroniku ŠESTKY. Zde máme snahu zachytit téměř každou akci, která se v oddíle udála - očima těch, kteří měli potřebu se o své zážitky s vámi podělit.

Uplynul opět rok od vzniku posledního Šestáku. Je to dlouhá doba a asi by se nám to do jednoho časopisu ani nevešlo. Proto zde bude jen stručný průřez událostmi, počínaje největší akcí roku: Putákem a Letním táborem, až po Vánoční akademii. Stejně jako loni.

Roveři se letos vydali opět na kola. Pro tentokrát zvolili Moravu, a tak se jejich konečná vlaková stanice nacházela pod cedulí Jesník.

(Kája) Rychlebské stezky jsou uměle vytvořené cestičky sloužící přímo pro cykloturistiku. Lépe řečeno pro cyklisty jedoucí na lehkou a na odpružených kolech, sloužících právě na takové trasy. Jak je mnohým známo - přesně takí jsme my nebyli. Jezdíme s brašnami, kde vezeme věci na 3 až 5 dní. Že jsme si tedy asi moc nepojezdili? Naopak! O to větší je to zážitek a výzva. Stezky mají různou obtížnost. Sjezdy, makačka do kopce nádhernou krajinou a najdou se i cestičky s minimálním převýšením. Doporučuju všem cyklistům, stojí to za to. Někteří z nás jsme prohlásili už tam, že toto nebyla naše poslední návštěva zdejších koutů.

Když se nám podařilo opět zpozdit vlak a v plném počtu i s celou výbavou jsme po třetím odpískání odjezdu vyrazili, bylo jasné, že to bude opět legendární. Nezačli jsme nijak zlehka a tak už první den byla únava velmi zřetelná. Přes veškeré svalové kolapsy, sedřenou kůži, roztržené brašny, blato od hlavy až k patě a podobné maličkosti bylo stále veselo. Jako překvapení nám hlavní organizátoři (Mája, Fanta) připravili návštěvu lesního lanového centra. Zážitek parádní a mnozí jistě rádi povykládají. Nakonec jsme se zregenerovali v Jesenickém koupališti a okoupaní se vydali na dlouhou cestu, směr letní tábořiště.

Šestý den

(Slon) Moc si z toho dne nepamatuju. Byl tady Radim, Lukáš a jiní, kteří vymysleli turnaj v odpalballu. Měla jsem hrát s Denčou, ale za celý den nebyl čas, jelikož jsme hráli „bejsból“. Sloxíci vs. Karlostým. Večer taky přijela Irča s kůží. Každý si měl vybrat co bude dělat, aby to Irča stihla nacheystat. Šla jsem do sauny a spát. KONEC

Osmý den

(Kuky) V sobotu jsem vstala jako každý jiný den. První co jsem slyšela bylo „BUDÍČEK!“ Já si v duchu říkám zase „né“! Tak jsem se smířila s tím, že musím vstát. První byla rozcvička. Pak jsem si vyčistila zuby. Po chvíli pískli „vanaři“, ale já jsem nešla. Potom byla snídaně. Nevím co kdo šel dělat po snídani, ale já jsem si šla dělat výrobek z kůže, což vedla Irča. Dodělávala jsem ho až do oběda. Na oběd byla čina. Pak jsem čekala až přijedou rodiče. Moc jsem se na ně těšila. Až dorazili, přivítala jsem je. Dovedli mi čisté oblečení, sladkosti apod. Za chvíli jsme jeli na zmrzlinu. Po zmrzlině jsme jeli opět do tábora. Chvíli jsme spolu pobýli, ale jak začala etapovka, tak jsem se s nima musela rozloučit, protože už chtěli odjet. Po etapovce jsme hráli hry. Odpalball, badminton atd. Jak skončila etapovka, následovala večere a pak byl nástup v krojích. Kdo byl po nástupu moc čilý, tak šel hrát hry a kdo byl unavený, tak šel spát. Což jsem byla já, tak dobrou noc.

Desátý den

(Denča) Den začal jako vždy budíčkem. Dále proběhla rozcvička. Po rozcvičce byla snídaně a dopolední program. V odpoledním programu jsme hráli hru metro. Vyhrál tým Červenáčků ve kterém jsem samozřejmě i já.

Po metru krátký odpočinek a oběd. Dále polední klid. Po poledním klidu nás Fialka zavolala, že přijde návštěva. Rozdělali jsme cely a sedli si do kruhu. Po nějaké době přijel Dazul s očekávanou návštěvou. Návštěva byl starší skaut Skamp. Ukázal nám co ho napadlo. Byla to kožená mince. Na jedné straně byla jednička a „dobrý“ a na druhé byl „skutek“. Po krátkém vyprávění jsme měli šanci si každý udělat svoji minci. Potom, jak Skamp odjel jsme něco hráli. Pak jsme měli večeri a já jsem šla spát.

Patnáctý den

(Rex) 20. července vstal celý tábor do pracovního dne. Vstali jsme probuzení písní. Na snídani byla sýrová pomazánka plus čaj. Na nástupu se rozdělily práce. První se začaly bořit stany, potom hangár a pak se začala rozebírat kuchyň. Pak se vařil oběd. Na oběd byla zeleninová polévka a olupsie. Hodinku byl odpolední klid a pak se začaly nosit podsady a ostatní věci. Na svačinu byl meloun a perník. Potom se začaly odvážet kola. Asi za hodinu odjeli všichni starší se vším co se naložilo. Když odjeli, tak jsme se šli okoupat, potom se začalo nosit dřevo na oheň. Na večeri byl chleba s nutelou nebo sýrem. Ukončovací oheň proběhl těsně před závěrečnou saunou. Obě vatra byly legendární.

Skautský slib letost složila Jaxík, Kuky a Rex.

Rádcem šnečí družiny se stal Ferda. Mája a Zdenek přebrali vedení nad Kateřinskými vlčaty a světluškami.

Již podruhé se náš tábor uskutečnil poblíž obce Čermná ve Slezku.

Sedm Šestkařských roverů se rozhodlo, že o prázdninách prozkoumají Rumunské hory. Veškeré zážitky byly zaznamenávány a postupně se seskládávají do Expediční knihy, která vznikne v průběhu roku.

Fagaraš (rumunsky Făgăraș nebo Muntii Făgărașului čili Fagarašské hory) je nejvyšší a nejrozsáhlejší pohoří Rumunska, rozkládající se na historické hranici Sedmihradska a Valašska. Hlavní hřeben je vzdušnou čarou dlouhý přibližně 70 km, který v délce 60 km prakticky neklesne pod hranici 2 000 metrů nad mořem (výjimkou je sedlo Zârna ve východní části pohoří ve výšce 1 923 metrů). Nachází se zde nejvyšší rumunský vrchol Moldoveanu (2 544 m) a několik dalších vrcholů, které jsou nejvyšší v Rumunsku.

Hlavní hřeben se táhne od východu k západu. Hory jsou ohraničené řekou Olt na západě, Fagarašskou depresí na severu, pohořím Piatra Craiului na východě a dolinami Arefu, Brădetu, Câmpulung a Jiblea na jihu. Na jihu hor se také nachází několik menších horských celků, které se často začleňují do Fagaraše. Největší a nejvýznamnější je masiv lezer Păpușa (nejvyšší vrchol Roșu 2 469 metrů) a například masiv Cozia (1 668 metrů) a další. Šířka celého pohoří je asi 40 kilometrů a zabírá plochu 3 000 km².

Hory jsou značně modelovány ledovcem, ale žádný se zde nenachází. Zvláštností je strmost severních dolin a pozvolnost jižních. Severní doliny jsou také více modelovány zmíněnými ledovci. Je jich také mnohem víc – na severní straně hřebene se nachází přibližně 25 dolin, zatímco na jižní pouze 8. Jižní doliny jsou také až šestkrát delší, dosahují délky až 30 kilometrů a jsou značně opuštěné a divoké.

Tady je moje tajemství. Je jednoduché. Správně vidíme jedině srdcem; to nejdůležitější je očím neviditelné.“ - Malý princ -

„...v nejmenované zemi došlo k nouzovému přistání letadla, které převáželo materiál s kódovým názvem Beta 2. Poslední šifrovaná zpráva, která byla z letadla zachycena, nesrozumitelně hovořila o kóťě 98. Prostor pravděpodobné havárie okamžitě obstoupila armáda, která má zájem existenci Beta 2 utajit. Kraj je prošpikován agenty tajné policie. Mezi novinářskou veřejností pronikla zpráva o doposud nezvěstném letadle s tajemným materiálem na palubě. Každý významný vydavatel novin a provozovatel TV vysílá do oné země své nejlepší novinářské a zpravodajské týmy. Začal hon za senzací. Začal boj s časem - jen málokoho v tu chvíli zajímá, že na palubě letadla byli také lidé, kteří mohli přežít a potřebují pomoc“

*(Georgas - člen týmu N.A.L. Ostrava - 3.místo)
Děšť, vítr, zima. I takhle krásně může začínat HELP 2013, kterému počasí moc nepřálo. Ale i přes tyto kruté živly jsme odolali a promokli až na kost se vydali směrem k naší kóťě, abychom si postavili opevnění a našli úkryt pro osobní věci. Po příchodu ke kóťě jsme si odpočali, oblékli suché věci a rozdělili se, abychom rychleji našli vrak. A tak tři z nás (Já, Ninja a Dixie) se hrdinně nabídli, že podstoupíme přetrvávající déšť a vydáme se do hodně tmavé tmy. Klusem jsme si to namířili na louku, kde jsme po cestě na kótu viděli vojenský džíp. Když jsme dorazili na louku a vstoupili do lesa, kde nebylo přes tmu a větvičky v okách vidět na krok, tak jsme udělali rojnici s rozestupy asi 50 metrů a vydali se tipnutým směrem. Po 10 – 30 minutách jsme našli vrak, kde na nás zaútočily stanové lanka raněných a málem nás přizabily, když jsme o ně zakopávali. Když jsme prohledali všechny Bety už po třetí,*

tak nám došlo, že černá skříňka je pravděpodobně mimo ně. Tak jsme hledali všude možné, až nás zavolal náš velitel s tím, že stojí asi 5 metrů od skříňky a ať si začneme povídat, aby vojáci neslyšeli hovor mezi ním a zbytkem teamu. Stručně jim vysvětlil kde je vrak a sotva ukončil hovor, popadl skříňku a běželi jsme. Po 40ti minutovém bloudění lesem jsme dorazili na louku, která byla těsně nad Kateřinicema a tak jsme se proběhli na cestu. Jenže tu nastal problém. Byli jsme tři s dvěma platnými vízy, a tak nás nesměl nikdo najít. Po cestě si nás všimli, tak jsme se museli schovat a počkat, až nás přestanou hledat. Po cestě jsme používali hlavně boční cesty a né tu hlavní. Po dvou hodinách jsme dopravili skříňku na velvyslanectví a dali si pauzu. Po pauze jsme i přes promoklé vše, co promoknout mohlo, pokračovali v boji proti armádě a ještě zákeřnějšímu dešti. Až do úplného konce.

ObRok 18.-22.září

Úpravy na hradě, pomoc v základní a mateřské škole, odklizení červnových povodňových škod na jezech v okolí, ale i velká hra, workshopy, přednášky, 4D kino nebo třeba sportovní a adrenalinové aktivity. To je jen výčet z programu celostátního setkání starších skautů a skautek – Obrok 2013, Akce se konala od středy do neděle v bezprostřední blízkosti Vodního hradu Švihov.

(Kája) Jak už název napovídá, Obrok se koná ob rok. Původně, a jak je tedy už několik let zvykem, jsme se měli sejít již v předprázdninovém čase, ale zabránily nám povodně. V neděli před akcí bylo oficiálně vyhlášeno přesunutí na termín neurčitý.

Po veškerých komplikacích jsme tedy v září vyrazili v počtu pěti RS.

Ohledně programu jako takového mám pocity smíšené. Ne, že by bylo něco špatného, co by narušovalo kladné vyjádření, ale naopak je tu něco jiného, co naprosto zastírá vše ostatní. Nejde o naplánovaný harmonogram, o činnosti, o zábavu. Jde o to neuvěřitelné kouzlo. Na louce přilehlé k obci Švihov se shromáždilo okolo tisíce skautů a tím jsme vytvořili nové přechodné městečko. Cca 500 stanů, přes 30 velkých hangárů, čajovny, krčma, pódium.. Za krátkou dobu dokázalo tisíc sobě navzájem neznámých lidí, vytvořit neuvěřitelný celek naladěný na stejnou vlnu.

Přáli jste si někdy zmizet z tohoto světa? Aspoň na chvíli se přenést někam, kde nebudete muset myslet na veškeré starosti denodenního shonu? My jsme si tu naprosto jinou realitu užili těchto pět dní. Vraceli jsme se domů ospalí a fyzicky vyčerpaní, ale nabyti energií zážitku, na který se nezapomíná!

Brigáda na Bařince 5.řijna

Šestka, jako jediný oddíl ze střediska, vyslyšela žádost vsetínských Lvičat a přijela pomoci na Bařinku.

(Rex) Sraz byl před kinem v Ratiboři. Pak jsme jeli busem do Velkých Karlovic. Dojeli jsme a vyšli kopec k Bařině. Potom bylo asi 40 minut volna a začalo se dělat dřevo a nosit dřevo. Asi po dvou hodinách byla přestávka a potom zase to samé až do oběda. Po obědě někteří nosili, řezali a nosili dřevo a já sem sekal kosou trávu. A Jaxa, Kuky a Slon hrabaly. Pak sem narazil na vosí hnízdo a Slona štípla vosa do krku. Potom jsme se sbalili a seběhli (protože jsme nestíhali bus) z kopce k busu. Autobusem jsme sa svezli o dědinu dál a čekali na vlak. Vlakem jsme pak dojeli na Vsetín a z tama nás rozvezli domů.

(Jaxík) Tákže dne 5. října jsme jeli na Bařinku pouklízet a nachystat dřevo na zimu. Když jsme došli, tak začal obvyklý smích a pozdravy s lidma co už tam byli a pak začalo uklízení, pucování a spousty dalších věcí. Já, Kuky, Rex a Slon jsme šli hrabat trávu. Rex ji kosil a já ji po shrabání uklízela. Přestávka jako vždy nezapomenutelná, všichni tam kde bylo jídlo. Po přestávce šli starší do lesa pro dřeva. Vypadalo to velmi namáhavě asi to namáhavé bylo. My jsme nosili haluze popadané na druhé straně lesa. Jako co nosili na ramenách ty dřeva, já bych stím ani nepohla a oni šli do kopce. Však asi to pro ně bylo v pohodě, aspoň to tak vypadalo. No šak skauti. Moc dobrej den.

Natáčení 16.listopadu

(Zdenek) Ráno vstanu a jdu se Štěpou na brigádu. Mrzí mě že nemůžeme být na natáčení už od začátku. A tak děláme co nejrychleji abychom se tam dostali co nejdřív. Když už to máme hotové tak sedáme do auta a jedem na natáčení. když dorazíme do březin kde se natáčela druhá polovina videoklipu natáčení je již v plném proudu. Zrovna se točila scéna na vodě tak jsme se snažili pomoci při tahání Dazula na raftu sem a tam. Po scéně na vodě nás čekaly scény na zeleném plátně, a jelikož

slunce bylo ve špatném úhlu, museli jsme plátno předělat. Po předělání plátna se řeklo, kdo co má dělat a začalo se natáčet. Po natočení potřebných scén jsme se odebrali do hlavní místnosti, kde se točila poslední scéna. Rozdělal se oheň v krbu, přisunuly se židle a rozebraly se kytary. Byl to příjemný pocit, když jsme byli všichni u jednoho ohně pohromadě. Nemůžu se dočkat až ten videoklip uvidím!

(Jaxík) Začalo to první knížkou, snad jako všechny dobré pohádky až na to, že ta naše není pohádka, ale to co zažívám ve skautě každý den, co tam jsem.. No zpátky k věci: 1. roli hrál můj tatínek, knihovník. No, to byla snad nejrychleji natočená scéna. Jak říká Dazul, vteřinový herec. No, pak jsem přišla na řadu já s Rexem, měli jsme otvírat pusy na slova, jakože zpíváme.

Hmm, samozřejmě že jsme se do těch slov strefovali! Trvalo to hrozně dlouho a to nacvicování dávalo zabrat. Jediné co nám s Rexem šlo, byla svačina o přestávce. No snažili jsme se a něco se nám povedlo. Když sme to dotočili v knihovně, jeli jsme zpátky do Březin. Tam se točilo před zeleným plátnem huhu, to jsme zvládali dokonale a byla sranda, když jsme s Ladou, Májou a Slonem tančily ty naše „tanečky“. Škoda, že s námi nemohla být Kája. Pak nás Dazul točil za střechy, jak hrajeme naše oblíbené hry jako např. trojnožku. No a pak jsme skákali přes lana jako roztleskávačky a jezdili na kanoích, nebo nějak tak se to jmenuje. Na to, že jsme na tom se Slonem byly poprvé, tak nám to šlo krásně. Přímou nádherně, ukázkově! Aspoň si myslím no, ale to je můj názor a doufám, že i všech okolo.

(Myš) V sobotu 23.11.2013 jsme nastoupili do autobusu a vyrazili jsme na cestu. Cesta měla konečnou na hlavním autobusovém nádraží Vsetín, a pak jsme pokračovali pěšky na horolezeckou stěnu v Luhu. Tam na nás už čekali Pája s Radimem a chystali pomůcky, abychom mohli ložit. Když všichni vešli do tělocvičny, začali hned cvičit. Protože tam však byly jen dvě místa, ostatní začali hrát suprdupr hry. Jako první jsem začala lézt já. Lezení mě moc baví, a tak mi Radim půjčil horolezecké boty a v těch se mi lezlo ještě líp. I když mě to bavilo, chtěl si to zkusit každý. Musela jsem se tedy prostřídat. Všichni lezli aspoň dvakrát. Nuda tady rozhodně nebyla, protože her mají vedoucí přeplněný košík. Kdo si vzal svačinu, najedl se. Tahle výprava se mi moc líbila. A určitě nejen mě, ale i ostatním. Jestli bych měla navrhnout nějakou příští výpravu, jela bych určitě sem.

(Kuky) Jak bych začala.. Ráno jsem vstala, vyčistila si zuby a ptala se taťky, kdy už konečně vyjedeme. Šla jsem do obchodu a pak směr Ratiboř kino. Na zastávce jsme si rozdali čísla a nastoupili do autobusu. Celou cestu jsme si pouštěly s Jaxou best písničky. Z nádraží jsme šli do tělocvičny na Vsetíně v Luhu.

Převlékli jsme se a následovalo lezení !!! Světlušky a Vlčata dělali nízké lezení, kousek nad zemí, co předváděla Štěpa. Fanta, Pavel a další už ložili na horolezecké stěně. Až si všichni vyzkoušeli nízké lezení, tak menší už začali ložit a zbytek jsme hráli vybíjenou, mrkanou a fotbal. Když jsem se dostala na řadu, řekla jsem si : „Páni !!!“, až jsem byla v půlce, tak na mě všichni začali křičet, kam mám dát tu druhou nohu, co mám dál dělat, prostě měla jsem pocit, že spadnu. Ale oddávala jsem se svým rukám, věřila jsem jim a proto jsem nespadla. Na ten pocit nikdy nezapomenu. Protože nepřeju vám, když cítíte, že už spadnete, když jsem byla jednou rukou opřenou, druhou jsem se držela a stála jsem na jednom místě.

Už jsem byla skoro nahoře a ptala jsem se, jestli už můžu skočit. Prý ještě ne, že nejsem úplně nahoře a to si nepředstavíte takovou bolest... Po chvíli utrpení jsem byla nahoře a skočila jsem dolů. Sundala jsem si sedák a horolezecké boty. „Moje rukýýý !!!“ Celé zespodu černé a skoro jsem je ani necítila. Každý si vyzkoušel alespoň 2x horolezeckou stěnu. Potom jsem vylezla ještě 1x, naobědvala jsem se a šla si ještě něco zahrát. Za chvíli jsme končili a hurááá domů !!!

(Slon) Před 13h jsme měli sraz v Ratiboři. Jeli jsme autobusem na Vsetín, kde jsme šli na Trávníky do školy, protože tam byla akademie. Došli jsme tam, udělali jsme si pohodlí, protože jsme ještě čekali, kdy bude volné podium, abychom si mohli ještě vyzkoušet scénku. Přišla na nás řada a my jsme šli a zkoušeli. Po chvíli se tam začali sjíždět všichni rodičové a jiné příbuzenské lidi. Když to všechno začalo tak jsme se usádlili na židlích.

Byly tam různé scénky a u některých to bylo opravdu až vražda. Postupně jsme se propracovali až k naší scéně (samozřejmě byla podle mně nejlepší) a po scéně byla prezentace (ta byla taky nejlepší) a jak se to všechno odehrálo bylo vyhlášení soutěží, které proběhly během akademie. VYHRÁLI JSME! (Jak jinak.) Jak to vše skončilo tak jsme si ještě zařvali pokřik a mohla být šou u konce. Rozprchli jsme se domů.

(Tom) V sobotu někdy v odpoledních hodinách jsme se vydali autobusem z Kateřinic na Akademii ve Vsetíně. Jelo nás celkem dost. Přišli jsme na školu na trávníkách. Chvilku jsme si počkali, než jsme se dostali na řadu, abychom si mohli natrénovat scénku, kterou jsme mimochodem poprvé zkoušeli v pátek na oddílovce. Jsem rád, že jsem si zachoval důstojnost a nemusel jsem dělat psa, naštěstí Štěpě postačil obojek s imaginárním pejskem. Postupně se v sále začali scházet lidi a vše mohlo začít. Bylo mi ještě oznámeno, že jsem ještě nikdy nepřál, tak jsem byl donucen jít přát. Na začátku jsme zazpívali skautskou hymnu a zástupci oddílu popřáli štěstíčko do nového roku.

Následně probíhaly scénky. Mezi scénkami zástupci oddílu soutěžili v různých hrách. Jaxik dokázala udržet nejdýl tyčku na špičce prstu a dokonce při držení dokázala dělat i akrobatické kousky. Naši dva největší pijani dokázali vypít nejrychleji 1,5l perlivé vody brčkem. Už je jenom nutno podotknout, že při poslední hře ta v červeném podváděla (kdo dokáže nejdýl udržet nataženou ruku s 1,5l láškou). Myslím si, že se naše scénka a prezentace povedla. Ke konci proběhlo vyhlášení vítěze ve hrách. Vyhráli jsme, ale s cenou jsme byli značně nespokojeni – ty sluchátka by byly lepší. Potom už někteří pospíchali na autobus.

Předvánoční shon se nesnažil pohltnout pouze zaneprázdněné rodiče nebo jen důchodce. On si prostě nevybírá. Radí se mezi nejméně vybíravé a je mu lhostejné, koho zažene až do kouta. Žádná skupina není určena, tudíž stejně jako já, i ty jsi sluhou Vánoc.

Že ne? Takže jsi nepořídil ani jeden dárek, který daruješ jen proto, že jsou Vánoce? Místo obdarování milované osoby kdykoli a čímkoli. Bez ohledu na datum, čas a cenu či velikost dárku..

Každý člověk je individuální osobnost. Mnozí mají rádi drahé látky, materiály a produkty, ale jsou tu i tací (a není jich málo), které ručně vyšitý ubrousek potěší mnohonásobně víc, nežli luxusní oblečení.

Žádná moudra a poučení.. Jen zamyšlení. KRÁSNÝ NOVÝ ROK

Vánoční tvoreň

Návod na výrobu je volně dostupný na internetu.

Nezapomeňme, že nápaditost a originalitě se meze nekladou!

U příležitosti obecní akce Živý Betlém se Šestka reprezentovala příjemným vytvářením stromečků z časopisů. Nejlépe se výroba a výrobky zavedly starším paním. Děti, pro které byl program směřován, se neprojevily tak obrovským nadšením.

Světlušky a vlčata

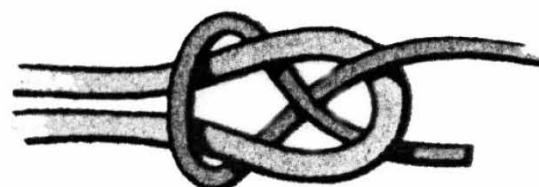
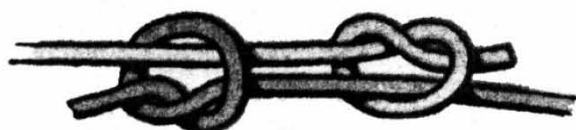
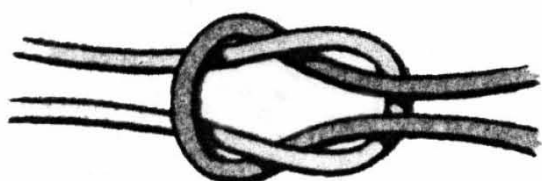
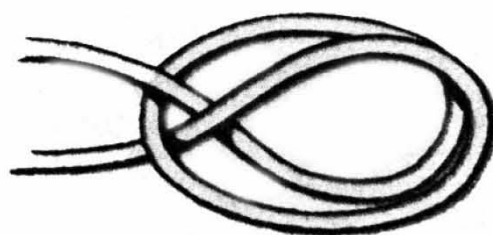
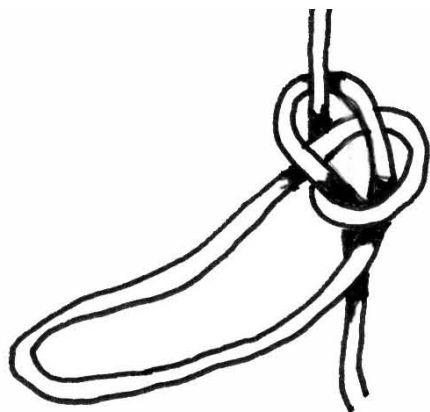

Světlušky a vlčata, se každé pondělí učí spolupráci, soutěživosti, spravedlnosti a přátelství.

Schůzky světlušek a vlčat v Kateřiněch, jsou každé pondělí od 16:00 do 18:00.

Vedení: Mája - Štěpánka Pavlůsková a Flegy - Zdenek Drábek

Umíš správně určit uzly?

Řešení: 1) dračák 2) lodák 3) ambulák 4) zkracovačka 5) rybářik 6) škoták

„Hvězdy jsou krásné, protože je na nich květina, kterou není vidět...“

„Ano, jistě,“ řekl jsem a mlčky jsem pozoroval vlnu písku ve svitu měsíce.

„Poušť je krásná...,“ dodal.

A měl pravdu. Vždycky jsem miloval poušť. Usedneme na pískový přesyp... Nevidíme nic... Neslyšíme nic...

A přece něco září v tichu...

„Poušť je krásná právě tím, že někde skrývá studnu...,“ řekl malý princ.

Byl jsem překvapen, že pojednou chápu to tajemné záření písku. Když jsem byl malým chlapcem, bydlil jsem ve starobylém domě a pověst vyprávěla, že je tam zakopán poklad. Nikdy jej ovšem nikdo nedovedl objevit a snad jej ani nehledal. Ale dodával kouzlo celému tomu domu. Můj dům skrýval ve svých hlubinách tajemství...

„Ano,“ řekl jsem malému princovi, „ať je to dům, hvězdy nebo poušť, to, co je dělá krásnými, je neviditelné!““

Saint Antoine De Exupéry

PLÁN AKCÍ - LEDEN

- 3.1. - Oddílovka**
- 4.1. - Tříkrálová sbírka**
- 10.1. - Oddílovka**
- ??.1. - VRRVka**
- 17.1. - Oddílovka**
- 18.1. - Bobovačka s rodiči**
- 24.1. - Oddílovka**
- 31.1. - Oddílovka**

PLÁN AKCÍ - ÚNOR

- 7.2. - Oddílovka**
- 14.2. - Oddílovka**
- 15.-16.2. - Družinové výpravy**
- 21.2. - Oddílovka**
- 28.2. - Oddílovka**

PF 2014 přeje ŠESTKA

Na ŠESTÁKU č.116 se podíleli:

Slon, Kuky, Denča, Rex, Georgas, Kája, Fialka, Jaxík, Zdenek, Tom

Toto číslo ŠESTÁKU
je určeno pro:

Archiv všech oddílových časopisů můžeš najít
na www.sestka.eu (sekce ČASOPISY).